

SPARK 002

(Matrix Code: **SPARK002.00** for StartOver.xyz game.)

ROZLIŠENÍ: Ty nejsi tvůj Box.

POZNATKY: Toto rozlišení je nesmírně obtížné uchopit. Jeho rozvinutí téměř zasahuje na území, které patří filozofii a náboženství. Doporučení je považovat to, co následuje, jako technický popis. Dej si za úkol přijít na to, jak výsledné nástroje používat. Poté, co několikrát použiješ metody pro znovuzobjevování reality, se můžeš zabývat filozofickými důsledky, tedy pokud ještě budeš chtít.

Fyzické tělo se zdá být ústředním bodem vědomí. V dětství jsi zjistil, že tělo můžeš přimět k pohybu a mluvení. Pokud tě tělo bolí, „ty“ to cítíš. To dává velký smysl, ztotožnit se se svým tělem.

Když si vytvoříš svůj Box a osvojíš si jazyk, Box ti řekne: „*Myslím*“, „*Cítím*“, „*Chci*“, a ty začneš automaticky zahrnovat svůj Box spolu se svým tělem jako svou identitu. Smícháš potřeby těla s potřebami Boxu a říkáš: „*Potřebuji...*“. Říkat takové věci jako „*Potřebuji...*“ je ve skutečnosti docela domýšlivé. Na druhou stranu zpochybňovat nutnost identifikace je docela radikální gesto.

Rozlišení „*nejsem svým Boxem*“ také znamená „*nejsem svým tělem*“. Toto jsou první dva iniciační procesy do autentické dospělosti: odtotožnění se se svým tělem a se svým Boxem. Mnoho lidí raději zemřelo, než aby se odtotožnili od sebe samých. Vzpomeňme na Marii Antoinettu, která při útěku z Francie „potřebovala“ nové šaty, které by si vzala s sebou, a jejichž výroba odhalila její tajné plány a vedla k jejímu skonu.

V tuto chvíli by se mohl ptát: „*Dobrá tedy. Pokud nejsem svým boxem, kdo tedy jsem?*“ Touto otázkou se nyní nebudeme zabývat. Místo toho budeme pokračovat v získávání radikálnějších znalostí. Praktickým experimentováním začneš hromadit bázi zkušeností, která tuto otázku obejde. Usilovat o pevnou identitu má smysl pouze uvnitř Boxu, který se snaží bránit před expanzí.

EXPERIMENT:

SPARK002.01: Rozlišení „*Já nejsem můj Box.*“ se stane pozoruhodně užitečným, jakmile ho obrátíš a použiješ na své nejbližší v práci a v osobním životě. Na někoho emočně reaguješ, protože když se setkáš s jeho nepříjemnými projevy, bereš si to osobně. Reaguješ na ně, protože si myslíš, že „oni“ to dělají „tobě“. Pokud však rozlišuješ mezi druhou osobou a jejím Boxem, pak máš najednou možnosti, jak s ní navázat vztah a komunikovat, které jsi předtím neměl k dispozici. Můžeš začít znovu v novém světě, kde už nikdy v životě nebudeš mít s druhou osobou konflikt. Pokud zažiješ konflikt, nejsi to ty, kdo ho má. Je to tvůj Box, který má konflikt. A tvůj Box nemá konflikt s druhou osobou. Tvůj Box je v konfliktu s Boxem druhé osoby. Ty ve skutečnosti žádný konflikt s druhou osobou nemáš.

Zde je experiment. Během několika následujících minut budeš téměř jistě kriticky hodnotit někoho jiného nebo sám sebe. V tu chvíli, kdy se chystáš vynést soud, si předtím, než vytvoříš negativní příběh buď o druhé osobě, nebo o sobě samém, řekni: „*On/a není svým Boxem! A já nejsem svým Boxem!*“ Stůj pevně ve svém rozpoznání a bez ohledu na to, jak silně jsi v pokušení, odmítni upustit od své jasnosti. Nový jemný svět se magicky rozprostře před tebou a sahá, kam až dohlédneš. Je to svět bytí s bytostmi jiných lidí, hlubších blízkosti a spojení, které sis dříve nedokázal představit.

Všimni si, že to, co jsi dříve vnímal jako „nepříjemné“, je prostě jen reakce tvého Boxu na jejich Box. Jako by tvůj Box měl pravdu a jejich Box se mýlil.

Ze své neutrální jasnosti vidíš, že tvůj Box není ani správný, ani špatný, je to prostě jen neživá mechanická obranná strategie zvaná tvůj Box, která je navržena tak, aby za každou cenu bránila svou pozici proti veškeré opozici. Box ostatních je stejný. Najednou imperativ „*já mám pravdu a ty se mýlíš*“ zmizel. Druhý člověk už není ani padouch, ani hrdina, nýbrž se proměnil v bytost, osobu, která má svůj Box s určitým předvídatelným, mechanickým chováním, stejně jako ty.

Všimněte si, zda máte s touto novou perspektivou více nebo méně možností.